

Dodatek č. 2

Č.j.:

1. Hodnocení žáků

1.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

Hodnocení je nedílnou součástí výchovně-vzdělávací práce. Cílem hodnocení je poskytnout žákům a jejich zákonným zástupcům zpětnou vazbu o zvládnutí učiva.

Hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků by mělo být jednoznačné, srozumitelné, věcné, všestranné a vycházející s předem stanovenými kritérii.

Hodnocení výsledků vzdělávání vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu.

Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

Hodnocení předchází jasné a srozumitelné formulování cílů vzdělávání a k nim vztahených kritérií hodnocení.

Učitel přistupuje k hodnocení vzdělávacích činností žáka s vědomím motivační funkce hodnocení (*vede žáka ke snaze zlepšit se*) a jeho formativního významu (*sděluje žákovi, jak na tom je, aby se mohl zlepšit*).

Učitel rozvíjí dovednost sebehodnocení a vzájemného hodnocení žáků.

Učitel zařazuje písemné práce a další druhy zkoušek rovnoměrně v klasifikačním období tak, aby žák nebyl nadměrně přetěžován.

Učitel zahrnuje v celkovém hodnocení kvalitu práce, aktivitu, píli, snahu a učební výsledky, kterých žák dosáhl za celé klasifikační období.

Učitel je povinen vést evidenci o hodnocení žáka. V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předává učitel klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo řediteli školy.

Učitel s hodnocením žáka seznamuje jeho zákonné zástupce.

Učitel informuje každé čtvrtletí zákonné zástupce žáků o jejich celkovém prospěchu a chování. V případě zhoršení prospěchu nebo chování je informuje okamžitě.

Žák musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí.

Třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů na pedagogické radě.

Ředitel školy dbá na jednotnost hodnotících měřítek všech učitelů.

1.2 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Učitel vytváří dovednost žáka hodnotit sám sebe - podporuje sebehodnocení a vzájemné hodnocení jako přirozenou součást procesu hodnocení.

Sebehodnocení - autoevaluace, autonomní hodnocení - je žákovou dovedností a kompetencí.

Sebehodnocení provádí žák na základě kritérií náležejících k jednotlivým vzdělávacím úkolům a cílům.

Sebehodnocení je konfrontováno v diskusi s hodnocením pedagoga, skupiny spolužáků, spolužáka.

S výcvikem vlastního hodnocení začínáme od první třídy a rozvíjíme je postupně. S nácvikem vlastního hodnocení postupujeme v logické lince a rozvíjíme je postupně od hladiny znalostí až ke skutečnému hodnocení.

Vlastní hodnocení na úrovni znalostí

- před zahájením nějaké činnosti nebo při zadávání úkolu, který má být hodnocen, jsou učitelem jasně formulována kritéria hodnocení
- žáci jsou vybízeni při každé vhodné příležitosti k tomu, aby před hodnocením učitelem vyslovili svoje hodnocení svého výkonu/výsledku
- žáci se podle své vyspělosti postupně stále ve větší míře podílí na stanovování kritérií hodnocení jednotlivých činností ve výuce a jejich výsledků

V oblasti znalostí se jedná především o jednoduché návodné otázky učitele.

Vlastní hodnocení na úrovni porozumění

- roste-li úroveň vzdělávacích cílů i zkušenost žáků s vlastním hodnocením, měla by klesat i míra intervence učitele. Učitel by neměl tolik pomáhat s návodnými otázkami
- žáci se postupně učí vyslovovat hodnotící soudy na základě dohodnutých/stanovených kritérií

Vlastní hodnocení na úrovni aplikace

- na této úrovni rozdělujeme kritéria do dvou zásadních okruhů a to do kritérií popisující průběh činnosti a kritéria popisující výsledek

Důležité je myslet na to, že nemá cenu hodnotit pořad a vše.

V sebehodnocení žáka se uplatní všechny formy hodnocení:

slovní hodnocení – žák argumentuje, posuzuje, zdůvodňuje, obhajuje, oponuje, vyvrací, zhodnocuje, oceňuje

klasifikace - žák při svém hodnocení může použít známky, body, procenta (jejich role se mění, přestávají být zdrojem strachu až stresu a stávají se pracovním nástrojem žáka)

zobrazování - např. symboly, grafy, stupnice apod. předměty, hry sebehodnocení na interní školní tiskopis s uvedením vlastních kladů i nedostatků

1.3 Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika včetně předem stanovených kritérií

HODNOCENÍ A KLASIFIKACE

Hodnocení a klasifikace v předmětech s převahou teoretického zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák uplatňuje tvořivě a samostatně osvojené poznatky a dovednosti. Myslí logicky správně. Ovládá požadované poznatky, pojmy, fakta, definice a zákonitosti přesně a uceleně, chápe vztahy mezi nimi. Jeho ústní a písemný projev je přesný, správný a výstižný. Je schopen samostatně řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Uvědoměle a aktivně se účastní práce v týmu. Je schopen sebehodnocení a hodnocení druhých.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti s menší pomocí učitele. Ovládá požadované poznatky, pojmy, fakta, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně, chápe vztahy mezi nimi. Osvojené poznatky a dovednosti uplatňuje při řešení teoretických a praktických úkolů s menšími chybami. Ústní a písemný projev mívá drobné nedostatky ve správnosti a přesnosti. Kvalita výsledků nemívá podstatné nedostatky. Žák se zapojuje do diskuze, je většinou schopen uvědoměle a aktivně pracovat v týmu, jeho působení je přínosem. Většinou je schopen sebehodnocení a hodnocení druhých.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák se dopouští chyb v uplatňování osvojených poznatků a dovedností, má nepodstatné mezery v ucelenosti a úplnosti osvojovaných poznatků. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Jeho myšlení je vcelku správné, méně tvořivé, v logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu se vyskytují nedostatky ve správnosti přesnosti a výstižnosti. Je schopen pracovat s pomocí učitele. V týmu nepracuje příliš aktivně.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má závažné mezery v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, pojmů, definic a zákonitostí. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Sebehodnocení a hodnocení druhých zvládá s velkými obtížemi.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné mezery. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Neprojevuje samostatnost v myšlení. Nezapojuje se do diskuze. Sebehodnocení a hodnocení druhých nezvládá.

Hodnocení a klasifikace v předmětech s převahou výchovného a uměleckého zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní, tvořivý a samostatný. Jeho projev je esteticky působivý, originální, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky uplatňuje tvůrčím způsobem. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus či tělesnou zdatnost, využívá své osobní předpoklady.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný. Jeho projev je esteticky působivý, má jen menší nedostatky z hlediska požadavků. Žák tvořivě uplatňuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky. Má menší zájem o umění a estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus či tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý a samostatný. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich využití potřebuje pomoc učitele. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Nemá dostatečný zájem o umění, estetiku a tělesnou zdatnost. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedokáže aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý.

HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele, je však přístupný výchovnému působení a své chyby se snaží napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Po použití výchovných opatření se dopouští dalších přestupků a tím narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví své nebo druhých.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopouští se závažných přestupků proti řádu školy. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, vážně ohrožuje bezpečnost a zdraví ostatních. Po použití výchovných opatření se dopouští dalších přestupků.

VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ

Pochvala

Třídní učitel může udělit za výrazný projev školní iniciativy, déletrvající úspěšnou práci, apod. pochvalu nebo ocenění.

Ředitel školy může za projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo dlouhodobou úspěšnou práci udělit ocenění nebo pochvalu.

Napomenutí třídního učitele

Za jednotlivé a méně závažné porušování školního řádu a dohodnutých pravidel, např. za neplnění povinností a časté zapomínání, nedodržování bezpečnostních pravidel, braní a ničení cizího nebo školního majetku, nevhodné chování ve škole může být žáku uděleno napomenutí třídního učitele.

Důtka třídního učitele

Za opakované méně závažné porušování stanovených pravidel a pokynů vztahujících se k bezpečnosti, chování žáků a plnění povinností dle ŠŘ může být žákovi udělena důtka třídního učitele.

Důtka ředitele školy

Za závažné porušování školního řádu může být udělena důtka ředitele školy.

O udělení opatření k posílení kázně informuje škola neprodleně zákonné zástupce žáka a učitel o něm učiní záznam v třídním výkazu a v katalogovém listu žáka (na vysvědčení se neuvádí). Návrh na snížení známky se projednává v pedagogické radě.

CELKOVÉ HODNOCENÍ ŽÁKA NA VYSVĚDČENÍ

prospěl /a s vyznamenáním

Žák prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 — *chvalitebný*. Průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů *není vyšší než 1,5* a jeho chování je hodnoceno stupněm *velmi dobré*. V případě použití slovního hodnocení postupujeme podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 1 písm. e).

prospěl/a

Žák prospěl, *není-li* v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem *hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 — nedostatečný* nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

neprospěl/a

Žák neprospěl, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení *stupněm prospěchu 5 — nedostatečný* nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Nehodnocen/a

Žák je nehodnocen není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení, za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě

přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a z předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy náhradní termín pro jeho hodnocení, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V průběhu měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, stanoví zkoušejícího krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. Žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval může ředitel školy na žádost jeho zákonných zástupců povolit opakování ročníku pouze ze závažných zdravotních důvodů.

1.4 Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky Č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, včetně předem stanovených kritérií.

O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Smyslem slovního hodnocení je předcházení případnému stresu žáka z hodnocení jeho výkonů známkou, úsilí o jeho spoluúčast při hodnocení, nasměrování žáka k vlastnímu sebehodnocení. Slovní hodnocení je třeba formulovat ve smyslu pozitivní motivace a podpory osobního rozvoje žáka.

1.5 Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného školním vzdělávacím programem

1 —	výborný	ovládá bezpečně
2 —	chvalitebný	ovládá

3 —	dobrý	v podstatě ovládá
4 —	dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 —	nedostatečný	neovládá

Úroveň myšlení

1 —	výborný	bystrý, pohotový, dobře chápe souvislosti
2 —	chvalitebný	uvažuje vcelku samostatně
3 —	dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 —	dostatečný	nesamostatné myšlení
5 —	nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování

1 —	výborný	výstižné a poměrně přesné
2 —	chvalitebný	celkem výstižné
3 —	dobrý	myšlenky vyjadřuje dosti nepřesně
4 —	dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 —	nedostatečný	odpovídá nesprávně na návodné otázky

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

1 —	výborný	vědomosti a dovednosti užívá spolehlivě, pracuje samostatně, přesně, s jistotou
2 —	chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 —	dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele, s jeho pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 —	dostatečný	dělá podstatné chyby, které nesnadno překonává
5 —	nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele

Píle a zájem o učení

1 —	výborný	je aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 —	chvalitebný	učí se svědomitě
3 —	dobrý	k učení nepotřebuje větší podněty
4 —	dostatečný	má o učení malý zájem, potřebuje podněty
5 —	nedostatečný	pobízení k učení a pomoc nejsou účinné

Chování

1 - velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování stanovená v řádu školy. Ojediněle se dopouští méně závažných přestupků, je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 — uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly a ustanoveními řádu školy, žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se i přes důtku třídního učitele a důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků a narušuje tím výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví své nebo druhých.
3 — neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se závažných přestupků proti řádu školy, kterými je vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví ostatních. Žák narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se i přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

1.6 Získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro klasifikaci a hodnocení výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává vyučující zejména těmito formami, metodami a prostředky:

- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- různými druhy zkoušek — ústními, písemnými, grafickými, praktickými aj.
- kontrolními písemnými pracemi
- analýzou různých činností žáka, zaměřenou na manuální zručnost, celkovou sociální vyspělost a samostatnost
- rozhovory se žákem a jeho zákonnými zástupci
- konzultacemi s ostatními učiteli a dle potřeby také dalšími odborníky (PPP, SPC)

Podklady pro finální klasifikaci v jednotlivých předmětech

Český jazyk

- čtvrtletní kontrolní práce (propojenost výstupů z mluvnice, čtení s porozuměním, příp. diktát)

Cizí jazyk

- testy po jednotlivých tématech

Matematika

- čtvrtletní písemné práce (se zaměřením na praktickou aplikaci učiva)
- kontrolní práce po jednotlivých tématech (po dokonalém procvičení)

Člověk a jeho svět (PRV, VL, PŘ)

- kontrolní práce po jednotlivých tématech

- jednoduchý výstup alespoň z jednoho individuálního projektu (3. - 5. ročník)

Předměty oblasti Umění a kultura

- portfolio výtvarných prací
- hodnocení výkonů dle osobních předpokladů a přístupu k práci

Tělesná výchova

- hodnocení výkonů dle osobních předpokladů a přístupu k práci

Pracovní výchova

- hodnocení finálního výrobku dle tematického plánu předmětu

Informatika

- prezentace na PC

1.7 Komisionální a opravné zkoušky

Komisionální zkouška

- koná se v případě, má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí či při konání opravné zkoušky.
- komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
- komise je tříčlenná, tvoří ji:
 - předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřená učitelka, nebo pokud je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, krajským úřadem jmenovaná jiná pedagogická pracovnice školy
 - zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu nebo jiný vyučující daného předmětu
 - přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání
- výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Tento výsledek se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
- o přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise. Protokol podepíše všichni členové komise.
- žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se vzdělávacím programem. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán, jmenující komisi, náhradní termín přezkoušení.
- vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

- třídní učitel zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

Opravná zkouška

- opravné zkoušky konají žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy.
- žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.
- opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými vyučujícími stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
- žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ředitel školy může ze závažných důvodů žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.
- žákovi, který konal opravné zkoušky, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.
- zápis o konání opravné zkoušky provede žákovi třídní učitel do třídního výkazu.

1.8 Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vzdělávání, jehož obsah, formy a metody, odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem, právo na vytvoření nezbytných podmínek, které toto vzdělávání umožní, a na poradenskou pomoc školy a školského poradenského zařízení.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami blíže specifikuje vyhláška MŠMT č. 27/2016Sb., vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění poslední úpravy č. 606/2020 Sb. S účinností ke dni 1. 1. 2021.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění.

Z psychologického hlediska se u žáků se zdravotním postižením nebo znevýhodněním, případně u žáků se sociálním znevýhodněním, doporučuje, pokud je to možné, používat slovní hodnocení.

Doporučuje se sdělit odpovídajícím způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a zohledněného přístupu k hodnocení a klasifikaci žáka s postižením nebo znevýhodněním.